

Περισσότερο πλησιάζουμε στον Θεό, με τις θλίψεις. με τα βάσανα (Γέροντας Εφραίμ)

Οι

θλίψεις, καλά είναι τα βάσανα, καλά είναι οι στενοχώριες, ξέρει ο Θεός γιατί τις δίνει. Γιατί έτσι περισσότερο πλησιάζουμε στον Θεό, με τις θλίψεις, με τα βάσανα. «Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν Σου», λέει (Ησ. 26,16). Με τις θλίψεις πλησιάζουμε. Ο Θεός μας αφαιρεί τις θλίψεις; «Ο φεύγων πειρασμόν επωφελή, φεύγει ζωήν αιώνιον», λέει. Έτσι είναι.

Γι' αυτό ο άνθρωπος να μην απελπίζεται, να μην έρχεται σε απόγνωση για τη μια αποτυχία. Διότι δεν γνωρίζεις ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Όταν το γνωρίσεις το θέλημα του Θεού, κάνεις υπομονή, αλλά το θέλημα του Θεού δεν είναι πάντοτε γλυκό, είναι και πικρό, είναι και πικρό! «Το ποτήριον, ου μη πίνω αυτό;» λέει. «Δεν θα το πω το ποτήρι, Πέτρο;» λέει. «Θα το πω το ποτήρι», και τον ονόμασε και σατανά, «ύπαγε οπίσω μου, σατανά, το ποτήριον ο δέδωκε ο Πατήρ, ου μη πίνω αυτό;» (Ιω. 18,11). Έτσι είναι. Ναι, αλλά διά μέσου του Σταυρού ήρθε η Ανάστασις.

«Ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω»· διά μέσου του Σταυρού.

Και ο άγιος Χρυσόστομος επαινεί τον Ιώβ όχι στον πρότερό του βίο, που ήταν ελεήμων. οικτίρμων, που ήταν φιλόξενος, που ήταν της προσευχής άνθρωπος, όχι. Την υπομονή που έκανε στη μεγάλη δοκιμασία που του παρεχώρησε ο Θεός, στον πειρασμό, στην ασθένειά του. Η ασθένεια αυτή έκζεμα ήταν, όλο το σώμα του τό 'ξυνε κι έβγαζε ιχώρα, πύον έβγαζε. Εκεί επαινεί περισσότερο ο άγιος Χρυσόστομος τον Ιώβ. Αλλά «την υπομονήν Ιώβ ηκούσατε» (Ιακ. 5,11)

Εγώ σας έχω πει ότι κάποτε με πλησίασε μια Γερόντισσα εκεί και λέει:

-Θέλω να εξομολογηθώ.

-Μα εγώ δεν εξομολογώ τους καλογήρους, θα εξομολογήσω καλογριές;

-Όχι, θέλω να πω τον λογισμό μου, λέει.

-Ε, πες τον λογισμό σου.

Αφού είπε κι εκείνη τα βάσανά της -γιατί πάντα βάσανα θα σου πει, δεν θα σου πει χαρές- λέει: «Είδα σαν ένα όραμα, ότι πάνω σ' ένα βουναλάκι καθόντουσαν οι Πατριάρχαι Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ. Και λέω:

-Οι Πατριάρχαι είσαστε;

-Ναι, λένε, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ.

-Νά 'ρθω κι εγώ εκεί;

-Έλα.

-Από πού νά 'ρθω;

-Να, από 'κει, απ' τον δρόμο.

-Δεν βλέπω κανέναν δρόμο.

-Εκεί είναι, ψάξε να τον βρεις.

-Μα, δεν βλέπω δρόμο.

-Ψαξε, βρε ευλογημένη, ψάξε και θα τον βρεις.

-Μα, αυτός ο δρόμος είναι δεκαπέντε πόντους, πώς θα περάσω; Όλο αγριοπούρναρα και αγκάθια. Θα σχίσω τα φορέματά μου, θα ματώσω τα ποδάρια μου.

-Α, κι εμείς από 'κει περάσαμε και ήρθαμε εδώ πάνω.»

Το πράγμα θέλει να πει ότι διά μέσου των θλίψεων, δια μέσου των στενοχωριών, διά μέσου του αίματος, ο άνθρωπος θ' ανέβει στον ουρανό. Με αμεριμνία και με άνεση, με αυτοκίνητο δεν πάμε, πάτερ, στον Παράδεισο. Θα δώσεις αίμα, να πάρεις πνεύμα.

Έξω αυτή η Γερόντισσα, να πούμε, δεν αναφέρω τ' όνομά της. Καρκίνο, εγχειρήσεις, τούτο, εκείνο, αυτό κι όμως προσευχομένη είδε την Παναγία στο θρόνο της. «Περάστε οι όσιοι», λέει. Όλοι οι όσιοι πέρασαν μπροστά σαν παρέλαση, στην Παναγία. «Περάστε οι μεγαλομάρτυρες».

Αυτή καθότανε εκεί, Γερόντισσα ήταν, Ηγουμένη. Και στο τέλος πήγε, έβαλε μετάνοια φίλησε το χέρι της Παναγίας, ήταν ένα βελούδο! Και η Παναγία της είπε: «Υπομονή, υπομονή, υπομονή», και ξύπνησε, να πούμε. Δηλαδή αν θέλεις να είσαι μαθήτρια και μαθητής του Χριστού, θ' ανέβεις κι εσύ απάνω στο Σταυρό.

Απαλλαγή κανένας Άγιος δεν εζήτησε από τον Θεό. Υπομονή να χαρίσει. Αν κάνεις υπομονή θά 'χεις και λιγάκι μισθό, αν θά 'χεις απαλλαγή, δεν έχεις τίποτες, μισθό δεν έχεις.

Εγώ είχα μια ξαδέρφη, η οποία έπαθε το μυαλό της και υπέφερε, να πούμε. Περίπου

μετά από είκοσι χρόνια πέθανε. Πιστεύσατέ με, την είδα μέσα στα τάγματα των αγγέλων· μαζί με τους αγγέλους υμνολογούσε την Αγία Τριάδα! Ακούτε; Λίγη υπομονή που έκανε στη λύπη, στη θλίψη. Δεν μπορούσε, είχε έτσι σαν μια παραλυσία και δεν μπορούσε ούτε τον εαυτό της να περιποιηθεί. Και εν τούτοις όμως την υπομονή που έκανε σ' αυτόν τον πειρασμό, που τον έδωσε ο Θεός βέβαια, και που την αξίωσε ο Θεός! Μέσα στα αγγελικά τάγματα, μέσα κι αυτή. Βρε, Βασιλική, λέω, τέτοια δόξα ηξιώθη! Υμνολογούσε μαζί με τους αγγέλους την Αγία Τριάδα.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr